

D 44/03

Skattemyndigheten i W-stad har till Revisorsnämnden (RN) inkommit med en underrättelse avseende auktoriserade revisorn A-son. Av handlingarna i ärendet framgår bl.a. att A-son varit vald revisor i en redovisningsbyrå som under den tid uppdragsförhållandet varat bland sina kunder har haft 75 av A-sons övriga revisionsklienter. A-son avsåg sig revisionsuppdraget i redovisningsbyrån i april 2001. Han hade vid den tiden totalt drygt 200 revisionsuppdrag i aktiebolag.

A-son har anfört bl.a. följande.

Han valdes som revisor i redovisningsbyrån år 1996. Han är medveten om RN:s praxis såvitt avser frågan om att vara revisor i en redovisningsbyrå som samtidigt handhar redovisningen för andra av revisorns revisionsklienter. På grund av RN:s inställning har han sedan hösten 1999 fört diskussioner med redovisningsbyråns ägare om att eventuellt avsäga sig uppdraget som byråns revisor. Han har vidare tagit del av den nyanserade kritik som framförts mot RN:s ställningstaganden i liknande ärenden (jfr. FAR INFO nr 4 år 2001 sid. 9 f). Efter att LR den 23 februari 2001 avgjort ett mål avseende den aktuella frågan valde han dock att avsäga sig revisionsuppdraget i redovisningsbyrån i förtid vid extra bolagsstämma den 2 april 2001.¹

RN gör följande bedömning.

Revisorslagen (2001:883) trädde i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1995:528) om revisorer upphörde att gälla. Enligt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till den nya lagen skall en fråga om disciplinering mot en revisor på grund av en åtgärd eller underlåtenhet före lagens ikraftträdande prövas enligt äldre bestämmelser, om inte en prövning enligt de nya bestämmelserna är förmånligare för revisorn. Med stöd härav tillämpar RN i förevarande fall 1995 års lag.

En förutsättning för att en revisor skall kunna genomföra sina uppdrag i enlighet med god revisions sed är att revisorn intar en i förhållande till sina revisionsklienter oberoende ställning. Av 14 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer framgår att om det finns någon särskild omständighet som kan rubba förtroendet för revisorns opartiskhet eller självständighet, skall revisorn avböja eller avsäga sig uppdraget. Härvid bör framhållas att lagtexten talar om omständigheter som *kan* rubba förtroendet. Vid bedömningen av revisorns oberoende måste man beakta vilka uppfattningar som kan förväntas hos flera olika intressenter, t.ex. kreditgivare, investerare eller det allmänna.

A-son har varit vald revisor i en redovisningsbyrå som under den tid uppdragsförhållandet varat ombesörjt redovisningen för ett förhållandevis stort antal av hans övriga revisionsklienter. RN anser att denna omständighet har kunnat rubba förtroendet för hans opartiskhet eller självständighet. Av A-sons uppgifter framgår att han varit medveten om RN:s uppfattning i den aktuella frågan sedan hösten 1999. Han har emellertid inte avsagt sig uppdraget i redovisningsbyrån förrän efter att han våren 2001 tagit del av den ovan omnämnda

¹ I domen avtog länsrätten ett överklagande av en revisor som av RN meddelats erinran för att ha varit vald revisor i en redovisningsbyrå med vilken han hade ett trettiotal gemensamma klienter (mål nr. 18757-00). Revisorn överklagade länsrättens dom till KamR. Kammarrätten fann, i likhet med RN och länsrätten, att den aktuella revisorn fick anses ha äventyrat sitt oberoende och avtog överklagandet (se kammarrättens dom den 21 oktober 2003 i mål nr. 2230-2001).

länsrättsdomen. RN vill med anledning härav framhålla att en kvalificerad revisor är skyldig att följa gällande praxis sådan den kommit till uttryck genom tillsynsmyndighetens beslut. Den omständigheten att ett avgörande från RN överklagats innebär inte att revisorer har rätt att agera i strid med vad RN uttalat i avvaktan på att frågan blir föremål för prövning i domstol.

RN finner att A-son, genom att ha haft klienter gemensamma med en redovisningsbyrå i vilken han under samma tid har varit vald revisor, har åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Grund för att meddela disciplinär åtgärd föreligger därmed. RN finner vid en samlad bedömning att erinran utgör en tillräcklig åtgärd.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son en erinran.

Ärendet har avgjorts av RN:s chef, direktören Peter Strömberg i närvaro av chefsjuristen Per Eskilsson samt avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson som föredragit ärendet.